

Secció d'escalada SEDEG

La secció d'escalada de l'Agrupació, SEDEG, ha continuat durant l'any 2010 les seves activitats habituals. A més a més de les activitats i sortides que realitza la secció, pràcticament cada cap de setmana, hi ha una o altra sortida en què participen els membres de la secció amb les noves incorporacions procedents del curs d'escalada.

El 16è Curs d'Escalada en Roca es va realitzar del 29 de setembre al 27 d'octubre. El curs ha estat un èxit, amb classes teòriques cada dimecres, amb tècniques de progressió en escalada, materials a emprar, prevenció d'accidents. Els 4 caps de setmana d'octubre es van fer les sortides pràctiques.

Ha caigut un mite

Per fi, ha caigut un mite, el passat mes de juny vaig assolir el cim del Cavall Bernat amb el meu amic Salva.

Després de molts anys de mirar la seva magnífica cara nord i d'imaginar-me com escalaria la magnífica via de la Punsola-Reniu, l'11 de juliol va ser el dia decidit per fer l'intent d'assolir el cim d'aquesta agulla mítica de Montserrat.

Ens vam trobar a les 9 al poble de Monistrol per esmorzar i acabar de concretar els últims detalls, i després de parlar amb uns amics i desitjar-nos sort en les escalades de cadascun ens vam dirigir cap al par-
quing del refugi de Sta. Cecília.

Fa calor i molt de sol, ens preparam per començar l'aventura i caminem en direcció al Cavall Bernat. Després d'una bona estona caminant, una hora més o menys, ens trobem a la base del Cavall. Hi ha dos nois que ja fan el primer llarg, esperem els nostre torn, i darrere nostre arriben quatre persones més. Quina sort haver arribat abans que ells!

El primer llarg es fa desencordat, és una escalada fàcil, II o III, el segon llarg ja és més difícil, ens encordem i surto jo de primer. És un llarg relativament fàcil, sense cap complicació, està molt assegurat per ser un IV.

Al segon llarg surt en Salva. Després dels problemes de la cordada del davant, que van empalmar el segon i tercer llarg, nosaltres només farem un llarg. Encara no es posa molt dret, però ja es comença a veure les dificultats a l'ombra.

El tercer llarg em torna a tocar a mi, el llarg va pel costat esquerra d'una berruga fins assolir el cim d'aquesta, no sense abans haver de superar un petit lla-

vi que és la màxima dificultat del llarg, un pas de V, fàcil de superar i molt ben assegurat. Un cop a dalt arribem a la tant desitjada ombra, a partir d'aquí comencen totes les dificultats.

Al quart llarg en Salva surt per l'esquerra i encara un petit mur de cinc metres, en algunes ressenyes l'he vist graduat de 6a, i el supera amb força facilitat fins arribar a la reunió. Aquest llarg ens situa just sota de la part més desplomada de la via i si mires avall hi ha un patí impressionant, però estem decidits a sortir per dalt.

Començo el cinquè llarg. Estic nerviós i em complico una mica la vida pel llarg, fins que ja no puc més i m'agafo a la cinta i començo a fer A0 i penjar-me de la Fifi per descansar. Reno! Si que és exigent aquest llarg, 6b+, i així fins al final del llarg.

El següent llarg, el sisè, és el més curt però el més difícil de tots. En Salva surt en lliure, però acaba fent servir un estrep, el llarg és de 6c. Des de la reunió d'aquest llarg es té una sensació de buit molt important. Ja només queda un llarg i hi ha ganes d'acabar, no m'entretinc molt i surto sense perdre gaire temps.

El setè llarg i últim em toca a mi. Comença amb un flanqueig cap a la dreta en què no veus on agafar-te i el faig en A0, i després continua amb una escalada fàcil fins al cim. Faig reunió a la Verge i aviso en Salva que pugui.

Quan arriba, és un esclat d'alegria. Per fi, després de molts anys, he aconseguit arribar al cim del Cavall Bernat.

Avui he assolit un somni de fa molts anys, pujar al Cavall Bernat per la cara nord i per la Punsola-Reniu. A partir d'ara gaudiré d'una forma diferent del plaer de contemplar aquesta agulla.

Punta del Cavall Bernat. Foto: A. Galera

Albert Galera